

Folketingets Socialudvalg

Dato: 23. februar 2012

Under henvisning til Folketingets Socialudvalgs brev af 16. januar 2012 følger hermed socialministerens endelige svar på spørgsmål nr. 118 (SOU Alm. del). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Pernille Skipper (EL).

Departementet

Holmens Kanal 22
1060 København K

Tlf. 3392 9300

Fax. 3393 2518

E-mail sm@sm.dk

DHO/ J.nr. 2012-412

Spørgsmål nr. 118:

"Ministeren bedes redegøre for, hvilken konkret bistand politiet skal yde i forbindelse med kommunale børn og unge-udvalgs beslutninger om anbringelse af børn, herunder om politiet eksempelvis skal transportere barnet til anbringelsesstedet, hvis det formodes, at barnet og andre i omgivelserne modsætter sig anbringelsen."

Svar:

Det følger af servicelovens § 64, stk. 1, at kommunalbestyrelsen har ansvaret for, at en række afgørelser efter loven fuldbyrdes, herunder § 58 om anbringelse uden for hjemmet uden samtykke. Kommunen har mod behørig legitimation og uden retskendelse adgang til forældremyndighedens indehavers bolig, rum eller gemmer for at eftersøge og medtage et barn eller en ung med henblik på at fuldbyrde for eksempel en anbringelse uden for hjemmet uden samtykke. Kommunalbestyrelsen skal i forbindelse med fuldbyrdelsen overholde lov om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter.

Det følger af servicelovens § 64, stk. 3, at politiet yder bistand til kommunen ved udøvelsen af ovennævnte beføjelser. Det vil afhænge af den konkrete situation, hvad der er brug for for at sikre, at afgørelsen fuldbyrdes. I nogle tilfælde vil det være at hjælpe med at skaffe adgang til hjemmet, og i andre tilfælde kan det være at beskytte de kommunale sagsbehandlere eller barnet.

Politiet skal som ved al anden politivirksomhed overholde reglerne i lov om politiets virksomhed (politiloven). Det indebærer blandt andet, at politiets magtanvendelse skal være nødvendig og forsvarlig og alene må ske med midler og i en udstrækning, der står i rimeligt forhold til den interesse, der søges beskyttet. Det skal indgå i vurderingen af forsvarligheden, om magt-anvendelsen indebærer risiko for, at udenforstående kan komme til skade. Magt skal anvendes så skånsomt, som omstændighederne tillader, og således, at eventuelle skader begrænses til et minimum.

Karen Hækkerup

/ Lars Møller Christiansen